

MŪSU LIETUVA

NR. 26 (1865) SEMANÁRIO · 1984 LIEPOS – JULHO 5 D. – Cr\$.300,00 – Rua Juatindiba, 28 – Parque da Mooca – 03124 SÃO PAULO, Tel. 273-0338

LAISVĖS DIENA

JAV PREZIDENTAS PASKELBĖ
BIRŽELIO 14 DIENĄ
PABALTIO LAISVĖS DIENĄ

P A S K E L B I M A S

Praėjo daugiau kaip 40 metų, kai Sovietų armijos, suokalbčio su naciais pasąkoje, užėmė tris nepriklausomas Pabaltijo respublikas, Estiją, Latviją, Lietuvą, ir jas prievarta įjungė į besiplečiančią Maskvos imperiją. Naujasis režimas pradėdė nelegalias deportacijas, žudynes ir įkalino tūkstančius pabaltiečių, kurių vienintelis "nusikaltimas" buvo priešintis svetimųjų tironijai ir ginti savo laisvę.

Priespauda ir persekiojimai tęsiasi iki šiai dienai, tačiau, nežiūrint tos ilgos ir tamsios neteisybių nakties, drąsūs Estijos, Latvijos ir Lietuvos vyrai ir moterys niekad nenustojo kovoję dėl savo tautų nepriklausomybių ir Dievo duotų teisių. Nors pilnas kovos ir pasišventimo vaizdas pavergėjų cenzūros yra

slepiamas, pabaltiečių draugai ir giminės plačiame pasaulyje žino apie jų heroiškas pastangas ir siekius.

Jų taikūs savo teisių reikalavimai, iššaukia pagarbą visų tų, kurie brangina ir gerbia laisvę. Visi JAV žmonės pritaria Pabaltijo tautų nepriklausomybės troškimui, ir mes palaikome jų teisę be svetimųjų dominavimo spręsti savo tautų likimą. JAV niekad nepripažino prievartinio Pabaltijo tautų įjungimo į Sovietų Sąjungą ir nepripažins ateityje JAV Kongresas, pagal Senato bendrą 296 rezoliuciją, pavedė ir prašė Prezidentą birželio 14 dieną, 1984 m., paskelbti "Pabaltijo Laisvės Dieną".

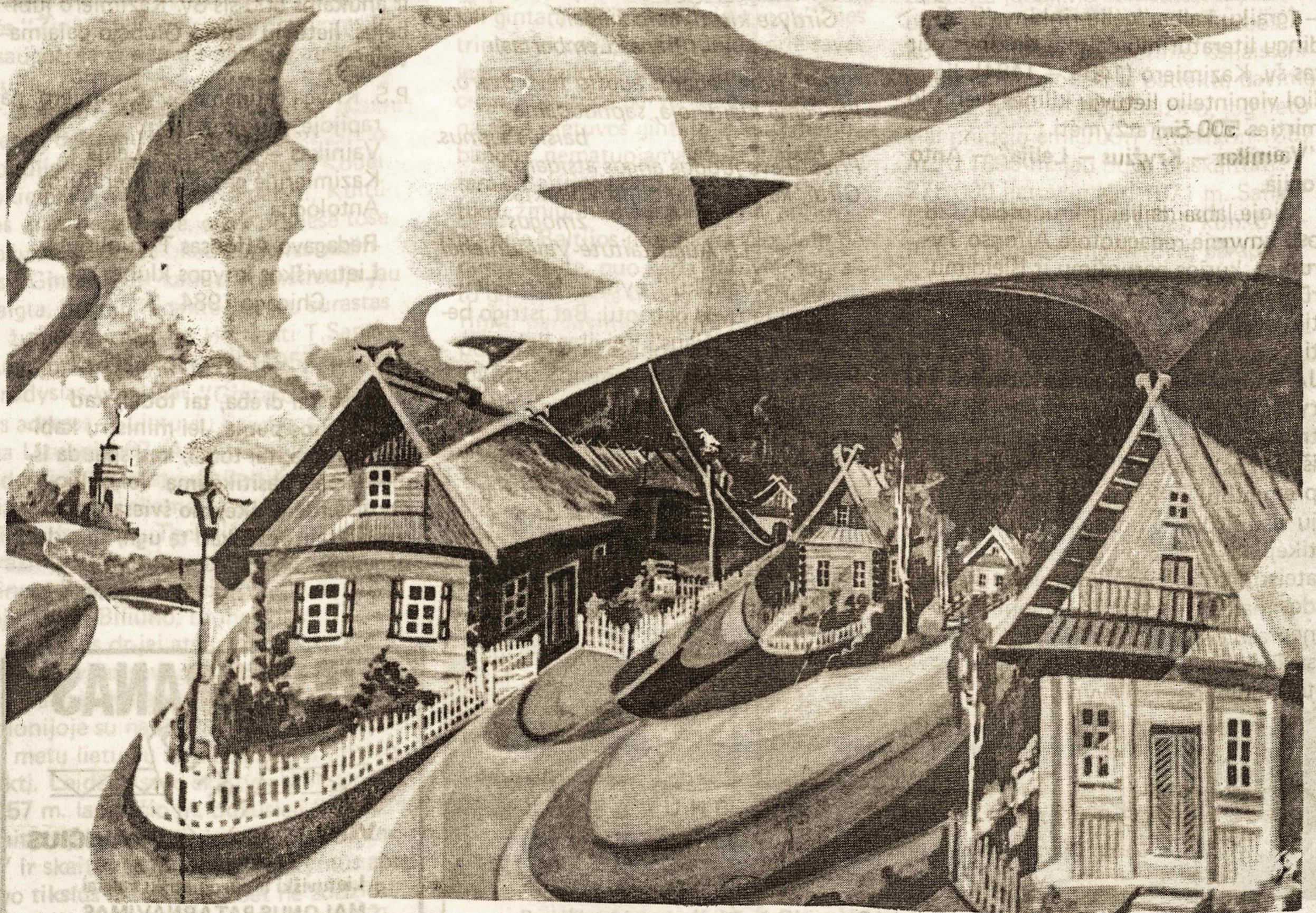
Dėl to dabar, aš Ronald Reagan, JAV Prezidentas šiuo ir skelbiu birželio 14, 1984, "Pabaltijo Laisvės Dieną". Aš kviečiu JAV gyventojus šią dieną skirti atitinkamam paminėjimui ir iš naujo patvirtinti savo įsipareigojimus visų pavergtųjų tautų laisvės principams.

Tai tvirtinu savo parašu šią birželio 14, mūsų Viešpaties 1984 ir JAV 208 nepriklausomybės metų, dieną.

Ronald Reagan.

- Laisvės Olimpiada

Pabaltijo kraštų ir ukrainiečiai sportininkai išėvijoje šių metų vasarą rengia Antrąją Laisvės Olimpiadą. Ji vyksta Toronte, Kanadoje, birželio 23—liepos 7 dienomis, prieš prasidedant tarptautinėms olimpinėms žaidynėms Los Angeles. Laisvės Olimpiada jau tampa tradiciniu renginiu, siekiančiu atkreipti plačios visuomenės dėmesį į tai, kad Lietuva ir kitos pavergtos tautos nėra atstovaujamos tarptautinėse olimpinėse žaidynėse, bet yra priverstos dalyvauti po Sovietų Sąjungos vėliava. Sovietų valdomų tautų sportininkams yra paneigiama teisė save atstovauti olimpinėje arenoje. Laisvės Olimpiadoje bus varžomasi įvairiose sporto šakose, iškeliant pabaltiečių ir ukrainiečių atletų individualinius pasiekimus. Bus taip pat suorganizuotas bėgimas su olimpine liepsna iš Laisvės Olimpiados Toronte į Pasaulinę Olimpiadą Los Angeles. Šiuo bėgimu bus taip pat siekiama atkreipti užsieniečių visuomenės ir spaudos dėmesį į tai, kad sovietų užvaldytom tautom yra paneigiamos elementariausios teisės, jų tarpe ir teisė laisvai pasireikšti sportinėse varžybose.

Dail. Jurgis J u o d i s

LIETUVIŠKAS KAIMAS

Tempera

SEMANARIO MŪSU LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$ 15.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 20.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra Cr\$ 1.200,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjo nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$ 300,00

1 P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

1 tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$ 30.000,00

Už skilties (Coluna) centimetra Cr\$ 1.200,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjo nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Halina Mošinskienė

MALDAI SUDĖTOS RANKOS

tokios išvargusios, gyslotos, kiekvienas sąnario krumplys išgyventas – tiesiasi į Dievą Tėvą: – Taip jas atvaizdavo Albrechtas Diureris (1471 – 1528) vienas iš stambiausių vokiško renesanso asmenybių. Turiu prie savęs artume iš Izraelio alyvų medžio išskaptuotą kopiją – dovaną Šv. Velykų progai. Nuostabiai jiniai sutapo su šiais "Kazimieriniais metais". Kita dovana iš JAV būtų – knyga, apie kurią čia ir pasidalinsiu su skaitytojais. Tai yra lietuvių poetų, beletristų ir dramos rašytojų antologija – (graikų kalba "gėlių rinkinys") būdingų literatūrinių dalykų rinkinys skirtas šv. Kazimiero (1458 – 1484), lig šiol vienintelio lietuvių kilmės šventojo mirties 500-čiui atžymėti.

"Vainikas – Kryžius – Lelija" – Antologija.

Šioje, labai dailiai ir kruopščiai 328 psl. knygoje redaguotoje Alfonso Tyruolio, kurios paruošimu ir išleidimu rūpinosi Šv. Kazimiero 500 metų mirties sukaktuvių komitetas, ir jo darbą tiesioginiai parėmė Lietuvių Fondas ir JAV Liet. Bendruomenės Kultūros Taryba, duota 38 lietuvių poetų, 12 beletristų ir 8 dramos (scenai pritaikintos ištraukos). Autoriai? – Nuo didžiųjų, premijuotų – iki pačių kukliausių, bet jų visų širdies skundas ir maldos, gilus tikėjimas – taip pikta niekinamas ateistinės propagandos, tiesiasi į Apvaizdos maldai sudėtomis rankomis. Jos neprašo keršto, už skriaudas, tik laisvės sąžinei atsikvėpti, tik teisės mylėti savo tolumoje likusią Tėvyne, tik...

"Nors amžių penketas prabėgo,
Kai mus našlaičiais palikai,
Bet šventos Tavo žemės pėdos
Širdyse klesti kaip žiedai".

(Pranas Lembertas)

"Išeiki nors dabar iš augšto tėvo dvaro,
kai žemė klaidžioja, sapnuodama
baisius sapnus.

Prieš Tave juodos angos atsidaro,
Girdi, kaip verkia tamsoj paliktas
žmogus

(J. Augustaitutė-Vaičiūnienė)

Tai vis "Vainikų" pynė – Nepriklausomos Lietuvos patriotų. Bet jstrigo beskaitant "Kryžiaus" išėivijos lietuvis: psl. 51.

"... Norėčiau, bet nemoku jums eilėmis atskleisti

To reginio iš tolimų laikų.

Parodyti gausias minias, sukklusias šventame grindiny,

Ir kovo ketvirtosios aidėjimą varpą.

Ir baudžiamųjų senelį, ir Sibiro tremtinį...

Rekrūtą pančiais surakintą.

Lietuvę alpstančią –

Namų apleistų užgesusiame židiny."

(Klemensas Jūra)

"Kryžius" – visų mūsų palydovas, kur bebūtum, kaip besistengtum. "Vainikais" puošiame kryžių duotą mums nuo pat užgimusio riksmo iki grabo duobės.

"Lelija" – taikos ir amžinos ištikimybės žiedas. Tad visose duotose legendose – moralizuojama senų laikų padavimuose – Šv. Kazimieras vaizduojamas tobula asmenybe. Čia skaitytojas gali rasti, ypač jaunosios kartos svyravimuose, aiškų ir tyrą šaltinį. "Nemesk kelio dėl takelio"... Jei tiki į Dievą, neieškok kity dievų. Būk tikras: "Esi Jo rankose tik gležna lelija."

Šios antologijos "dramų" skyriuje, viena gražiausių yra – mano asmenine nuovoka: "Šv. Kazimiero ir angelo vizitas žemėje" rašytojo Algirdo Landsbergio (JAV).

Nesu, niekada nebuvau literatūros kritikos specialistė, man kiekviena lietuviška knyga yra pati brangiausia dovana. Man atrodo, kad išėivijos lietuviuose jiniai turėtų būti visada lentynoje pagrabiausioje vietoje greta Šv. Rašto Biblijos. Ir patariu visiems, kurie dar skaitote lietuvišką raštą, turėkite pas save tą retą ir puikią poezijos ir prozos antologiją, kurioje rasite kiekvienas sau pritaikytą "Vainiką – Kryžių ir Leliją". Telieta širdyje ir atmintyje Jūsų vaikams ir anūkams 500-sis Šv. Kazimiero jubiliejus lietuvių tautos Globėjo palaima visiems.

P.S. Knyga gaunama Šv. Kazimiero parapijoje, Mookoje;
Vainikas – Kryžius – Lelija
Kazimierinė grožinės literatūros Antologija

Redagavo Alfonsas Tyruolis
Lietuviškos knygos klubas
Chicago 1984

Jeį sostai dreba, tai todėl, kad spauda juos puola. Jeį ministrų kabinetai griūva, tai todėl, kad spauda išplėšė jiems pasitikėjimą. Jeį milijonuose širdžių tikėjimo šviesa yra išgesusi, tai todėl, kad tą ugnį spauda užgesino.

B. R. Jung

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS

Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai

MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espirito Santo, 118 - Tel. 441.6846

SÃO CAETANO DO SUL

Antanas Dutkus

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJŲ

Žurnalistas Hernani T. Sant'Anna «Gintaro» atsakomasis redaktorius.

Draugijai vadovavo ir laikraštį tvarkė visiems žinomas ir prityręs spaudos darbininkas St. Vancevičius. Šitokis laikraščio persitvarkymas, buvo paskutinės "Žinių" viltys išsilaikyti gyvoms ir išsaugoti savo užimtą poziciją atėjus pasaulin. 1957 m. rugsėjo mėn., Kultūros dr-ja nutarė laikraštį pertvarkyti, būtent: vieton dvisavaitraščio, "paversti Žinias populiariu mėnesiniu žurnalu". Kodėl tokie pakeitimai nutarta daryti, Kultūros dr-ja nepasisakė, o tik pranešė tose pačiose "Žiniose", kad žurnalas vadinsis "Gintaras" ir kad jo "registracija jau baigta, brazilų redaktorius jau surastas – žymus žurnalistas Hernanti T. Sant'Ana" ir kad lapkričio m. (1957 m.) pasirodysias kolonijai, "Gintaro" redakcijos adresas – Lietuvių Sąjungos namai, rua Lituania, 67, Administracija av. Tiradentes – spaustuvės Baltika namuose. Čia buvo surenkamas ir spausdinamas naujas žurnalas. Technišką darbą dirbo Brazilijoje išmokęs spaustuvės amata Vincas Biliūnas, žymaus Lietuvos rašytojo, Jono Biliūno, brolvaikis.

Kultūros dr-jai atsisakius nuo "Žinių" leidimo, visas savo pastangas kaupė, dar tais pačiais metais (1957 m.) pasirodyti kolonijoje su nauju žurnalu ir paminėti 30 metų lietuvių spaudos atsiradimo sukaktį. Leidėjai savo skaitytojų neapvylė, 1957 m. lapkričio m. buvusieji "Žinių" skaitytojai prieš akis jau turėjo "Gintarą" ir skaitė redakcijos pasisakymus apie savo tikslus ir siekimus, bet nė žodžio neprabilo, kodėl buvo nuslopintos "Žinios". "Gintaro" redakcija ir Kultūros dr-ja, lyg nieko dėti, atveria pirmąjį pus-

numerį lietuvių portugalų kalbomis, paėmėm sau už tikslą plačiau pagarsinti Lietuvos ir jos išievių vardą..." ir, čia pat ragina skaitytojus, "... kurie dar nėra atsilyginę už prenumeratą, pasistengtu atsilyginti galimai trumpesniu laiku". Kas tie "atsilikėliai" buvo, jei žurnalas dar nebuvo pasirodęs?

Tuoju po žurnalo antrašte, redakcija skelbia: "Gintarą" redaguoja Redakcinė Komisija. Vyriausias Redaktorius Stasys Vancevičius. Redakcinės komisijos nariai Alfonsas Žibas ir Vladas Pupienis. Atsakomasis redaktorius Hernani Sant'Ana. Metams prenumerata 200 kruzeiry.

Žurnalas pradėjo su 40 kruopščiai parinkto iliustruoto teksto ir gražiai išpuoštu viršeliu. Pirmame puslapyje atsakomasis redaktorius paaškina skaitytojams gintaro reikšmę, iš kur jisai yra gaunamas ir jo savybes, būtent: priešistorinių žinduolių gyvių organinė masė, išmesta iš jūros krantan, sukietėja ir nugrimzta į pajurio smėlio sluogsnį, o darant iškasenas, didesniais ar mažesniais gabalėliais, surandamas gintaras. Senovės graikai gintarą vadindavo "elektronu", nes trinant jo paviršių pritraukia prie savęs lengvus daiktus. Vladas Pupienis, redakcinės komisijos narys, plačiau paryškina apie Lietuvos gintarą ir kaip marių bangos, nematuojiama sauja, barsto gintarais Baltijos krantus. Kadangi nėra tikrų žinių, nuo kada lietuviai apsigyveno prie Baltijos jūrų pakraščio, taip nėra nustatyta, nuo kada lietuviai suprato gintaro vertę ir nuo kada pradėjo jį rinkti pardavimui vakarų ir pietų Europos kraštams, valdovų karūnoms papuošti. Žinome tik tiek, kad po dides-

nių audrų, Baltijos jūra atiduoda krantams savo duoklę, išplaudama įvairios formos blizgančio geltono gintaro gabalėlius.

Žurnalo leidėjai, prisistatydami savo skaitytojams, įspėjo juos, koki sunkumai leidėjų laukia "garsinti Lietuvos ir jos išievių vardą", todėl kvietė "visus geros valios lietuvius" remti "populiarių kultūrinį mėnesinį žurnalą "Gintarą".

Žurnalas "Gintaras" ėjo lietuvių ir portugalų kalbomis. Abiejų kalbų medžiaga gerai parinkta iš žurnalų bei laikraščių ir perspausdinta "Gintare". Įvairaus pobūdžio straipsniai, apyskaitės, poezija, pasaulinių įvykių komentarai, prieškarinės Lietuvos vaizdų nuotraukos ir žymesnių asmenų fotografijos, darė žurnalą įdomų. Platesnių vietos lietuvių kultūrinio gyvenimo aprašymų būdavo labai šykščiai duodama. Kadangi žurnalas buvo leidžiamas Kultūros draugijos, tad apie save daugiau siai ir rašė. Savo veikimu draugija pasižymėjo kasmetiniais "Gintaro" gražuolių rinkimais ir ruošiamomis ekskursijomis už São Paulo ribų. Net į Lietuvą buvo ruošiamasi organizuoti ekskursiją.

"Gintaras" savo skaitytojams davė Lietuvos istorinių įvykių davinių, Amerikos lietuvių kultūrinio, tautinio ir katalikiško judėjimo statistikų, supažindino su dr. J. Šliupo ir kun. Burbos kova su lenkais dėl tautinio išsilaisvinimo iš lenkų globos. Iš patiektų davinių "Gintaro" skaitytojai sužino, jog lietuviai pradėjo emigruoti Amerikon 1867 m., o 1899 m. jau buvo priskaitoma 275.000 lietuvių; kad 1871 m. Sanandoryje mieste (Amerikoje), kun. Strupinskis įkūrė pirmą lietuvių parapiją, o prieš pirmąjį pasaulinį karą lietuviai jau turėjo 115 parapijų, daug laikraščių, mokyklų, šalpos draugijų, kultūrinių organizacijų, švietimo ir meno klubų.

Bas daugiau

Brazilijos Lietuvių Kultūros Dr-jos Valdyba ir Revizijos Komisija iš kairės į dešinę sėdi: V. Žarakauskas, V. Pupienis, J. Januškis, A. Žibas, St. Vancevičius ir J. Širvydas, stovi J. Lukoševičius, J. Vijūnas, B. Tubelis, J. Garško, A. Bumblis ir A. Serbenta.

IŠVYKO EUROPON BLB-NĖS VALDYBOS PIRMININKAS

P. Alf. D. Petraitis, Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Valdybos pirmininkas, su žmona p. Rosa ir dukrele Irute birželio 30 išvyko Europon. Tikisi užsiųpelytose atostogose praleisti apie du mėnesius ir aplankyti kelis, net ir šiaurinės Europos, kraštus.

Brazilijos lietuviai linki Bendruomenės pirmininkui su šeima sėkmingos kelionės, sveikatingų atostogų, daug gražių įspūdžių ir dar daugiau jaunatviško užsidegimo sugrįžus darbuotis lietuviškos palaikymui mūsų kolonijoje.

JONINĖS — FESTAS JUNINAS ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Praėjusį savaitgalį ir šv. Kazimiero parapijoje buvo prarvestos Joninės — Festas Juninas, kurias suruošė vietiniai kaimynai.

Tiesa, čia gal mažai kas prisiminė šv. Joną, o apie lietuvišką papročio žiedą — tai nėra nei kalbos. Kiti papročiai, kita ir šventės sąvoka. Galutinai tai žiemos šventė, kur vaikai ir jaunimas leidžia j padanges balionus bei šovinėja įvairiais petardais ir, bendrai, visi vaišiniasi ant žarijų iškepta mėsa — churrasco — ir gurkšnoja karštą vyną ar kitą alkoholinį karštą gėralą — quentão — susišildyti. Susišildyti kviečia ir judri, kaimietiška ar "amerikoniška" muzika.

Žmonės mėgsta tokias "gegužines". Tai proga sueiti šeimoms, susitikti kaimynams, ir linksmi praleisti kelias valandas kartu. Juk pats didmieščio gyvenimas taip vedantis j individualumą, j nematytą vieni kitų.

Joninės vyko gatvėje, kadangi salė uždrausta. O šv. Kazimiero koplyčioj tuo pačiu metu buvo ir charizmatinio sąjūdžio mėnesinė sueiga.

PUOŠNIO JONINĖS

Aldona ir Jonas Valavičiai, savuose Granja Julieta puošniuose namuose, su rengė praėjusio mėnesio 30 d., puikias jonines kuriose dalyvavo jų artimieji ir bičiuliai. Prie laužo, skanėstų ir stikliukų matėsi taip pat mūsų organizacijų vadovai ir taip pat svečias iš Amerikos, konsulas Povilas Gaučys.

Sukaktuvininkui buvo padainuota Ilgiausių Metų ir pasikalbėjimai geroj nuotaikoj tęsėsi iki ryto pradžios.

RENGIAMA IŠVYKA

Yra rengiama Sąjungos-Aliança išvyka-ekskursija į šiltus vandenis — Caldas Novas, rugpiūčio (agosto) 13 dieną. Kas nori, gali įsirašyti. Telef. 92.3309.

KAZIMIERINIŲ METŲ PAMALDOS SANTANOS RAJONE

São Paulo miesto ir arkivyskupijos Santana rajonas turi apie 60 parapijų ir apima šiuos bažnytinius sektorius: Casa Verde, Mandaqui, Santana, Tremembé, Tucuruvi ir Vila Mariana.

Santana turi savo rajoninį vyskupą, Dom Joel Ivo Catapan, SVD.

Ir šiame rajone yra nemažai lietuvių. Tad dera nepraleisti šiais Kazimieriniais Metais pamaldų už Lietuvą ir šiame São Paulo rajone.

Pamaldos, kaip Maldos Diena už Lietuvą, įvyks rugpiūčio (agosto) pirmą sekmadienį, 10,30 val., N. Sra. das Dores parapijos bažnyčioje, Casa Verde, Rua Lucila, kur lietuviai jau įpratę turėti kas mėnesį atskiras pamaldas. Šia proga pamaldos bus kartu su vietiniais, kad ir jie turėtų progos išgirsti apie Lietuvos kankinius ir būtų pakviesti daugiau melstis už Lietuvą. Juk reikia sudaryti maldų grandinę. Todėl ML skaitytojai yra prašomi įspėti ir kitus tautiečius, o taip pat kvieisti j pamaldas už Lietuvą ir kitataučius.

Panašios pamaldos dar pramatomos São Caetano do Sul — Candelária bažnyčioje ir Rudge Ramos, São Bernardo ir apylinkių lietuviams drauge su vietiniais parapiečiais.

Ir kitų rajonų lietuviai galėtų padėti organizuoti Maldos Dieną už Lietuvą ir jų lankomose parapijose. Tai ne kokios "išmaldos" prašymas, o jiems pagalba iš mūsų pusės. Juk ir jie (vyskupai, kunigai ir pasauliečiai-leigos) turi pareigą melstis už persekiojamą Bažnyčią. Tikrai gal nežino kaip tai praktiškai įvykdyti — už ką, kada ir kaip melstis. Čia mūsų, lietuvių, įsiterpimas yra jiems patarnavimas; ir už tai jie (nors sąmoningesnieji) jausis mums dėkingi. O mums ši yra pareiga. To laukia iš mūsų Bažnyčia ir Tėvynė.

MŪSŲ LIGONIAI

Serga nuo seniau, ir gana sunkiai, **ONA PLEČKAITYTĖ**. Guli savo namuose, Rua da Graça 927, Bom Retire. Ligone rūpinasi Liucija Zarauskaitė iš Carapicuibos.

João XXIII ligoninėje, Parque da Moóca, guli **MELDUTIS LAUPINAITIS**, turi problemų su kraujo apytaka. Jo kambarys ligoninėj 122.

SULAUKĖ 82-TRŪJŲ

JONAS STANKŪNAS, gyvenantis su dukra Onute ir sūnaus šeima Casa Verdėj, rugpiūčio 5 dieną minė, su padėkos Mišiom N. Sra. das Dores bažnyčioje savo 82 metų sukaktį.

Sirguliuojančiam jubiliatui Dievas tepadeda sustiprėti ir dar ilgai gyvuoti.

"PETRO PERKUMO NAMŲ" ĮKURTUVĖS

Birželio 29, per Petrines ir Jėzaus Širdies šventė, Rua Tabajaras 556, Parque da Moóca, įvyko Petro Perkumo vardo namų įkurtuvės. Namai buvo atnaujinti, ir pašventinti.

Gan didokoj salėj, kur tilpo apie 60 dalyvių, įvyko Švč. Jėzaus Širdies paveiklo intronizacija, Mišios ir dviejų aukštų namo pašventinimas. Apeigas atliko klebonas kun. Pr. Gavėnas.

Buvo gausios ir suneštinės vaišės, prie kurių prisidėjo ir kuriose dalyvavo, kartu su lietuviais, kurių nevienas atvyko ir iš toli, ir vietiniai.

Kom. Antano ir Genės Girčkų — šventės "paraninfų" — stipresni gėrimai ir "churrasco" prailgino vaišes iki vėlyvos valandos.

Buvo pastebėta, kad apatinė namų salė ir gretimas patogus kiemas gali puikiai pasitarnauti ir kitiems panašioms minėjimams bei labdaros vakaronėms.

TAUTINIŲ ŠOKIŲ ŠVENTĖ

Septintojo laisvojo pasaulio lietuvių tautinių šokių šventė įvyko 1984 metų liepos 1 d., 2 val. p.p., Koliziejuje, Richfield, Ohio, apie 35 mylias greitkeliais į pietus nuo Klevelando miesto centro.

Koliziejus, dar tik prieš kelis metus pastatytas sporto ir kitiems didesniems rengimams, talpina virš 16.000 žiūrovų. Tad buvo stengiamasi lietuvių tautinius šokius ir šventę išgarsinti amerikiečių visuomenėje ir pritraukti galimai daugiau lietuvių ir amerikiečių svečių.

Užsiregistravo 48 tautinių šokių grupės su virš 1800 šokėjų. Tautinių šokių Institutas paruošė šokių repertuarą, kuriame įtraukta tradicinių, retesnių, o taip pat ir dar ligi šiol šventėse neatliktų šokių.

Šokiams grojo 59 profesionalų muzikų orkestras, keliems — kanklių kestras. Eilės šokių buvo šokama patalpoje, kurioje virš 250 dainininkų chorui. Orkestrui ir chorui dirigavo Algis Modestas, Bronius Kazėnas, Vaclovas Verikaitis ir Rimas Kasputis.

J Tautinių Šokių Šventę išvyko ir mūsų "Nemunas".

IEŠKOMA VAISTŲ

Reikalingi vaistai mūsų ligoniams ir seneliams:

- Diabinese
- Iridux
- Vitaminas (visokių)
- Expectorante (visokių)

Jeigu kas turėtų kitokių vaistų, kurie jam nebereikalingi, prašome taip pat neišmesti — atvežkite j šv. Kazimiero parapijos kleboniją arba nors praneškite telef. 273-0338.

Labdaros Ratelis

SUSITIKIMAS APARECIDOJ

Birželio 24, per Jonines, buvo metinė šventkelionė į Aparecidą. Nors ir negausi, bet vistiek reikšminga. Buvo maldininkų iš įvairių São Paulo vietovių. Pasirodė lietuvių choras, būrelis jaunimo, Lietuvos ir Brazilijos vėliavos, šv. Kazimiero karūna. Ir buvo išdalinta keli tūkstančiai lapelių, su šv. Kazimiero paveikslu, trumpa biografija, žvilgsniu į Lietuvos padėtį, maldele už Lietuvą.

Aparecidos arkivyskupas, Dom Geraldo, apgailestavo negalįs laikyti Mišių kartu su lietuviais, nes sergantis ir gulintis lovoj. Tad koncelebruotom Mišiom pirmininkavo (celebruojant kun. Pr. Gavėnui su kitu kunigu), vietinis kunigas redemptoristas, kuris įstengė gražiai sugretinti šv. Joną (kurio buvo liturginė diena) su Lietuvos karaličium. Ir gvildendamas pranašą — "profeta" esmę, iškėlė ir šv. Kazimierą kaip pranašą — pranašą lietuvių tautai ir visai Bažnyčiai. Juk pranašas, paprastai, ką nors smerkia, kam nors prieštarauja; ir nurodo kieno nors užmirštą kelią. Ir šv. Kazimieras, nors dar toks jaunutis, jau buvo — ir liko — didelis pranašas. Jis savo žodžiu, o dar daugiau savo gyvenimu, priešinosi karališko dvaro negerovėm, smerkė betkokį išlepinimą, kovojo, net iki mirčiai, prieš betkokį ištvirkimą. Ir rodė kelią — per Eucharistinį Kristų, per Mariją, per meilę ir pagalbą artimui — kelią į Dievą.

Aparecidos radijas iš anksto pranešė apie lietuvių šventkelionę ir pabrėžė kazimierinį jubilėjų bei lietuvių tautos persekiojimą. Tad ir celebrantas Mišių eigoje tai vienu, tai kitu būdu pabrėžė karžygišką lietuvių tautos kovą už tikėjimą ir tautos laisvę. O po komunijos visoj didžiulėj bazilikoje jaudinančiai skambėjo brazilų tautos malda už Lietuvą: "Šventasis Kazimierai, ... tu, kuris tiek kartų pasirodei galingas savo tautos globėjas, pažvelk dabar į savo žemę ir savo tautą — ir ateik į pagalbą.

Juk Vilniaus katedra, kurioj ilsėjais per beveik 500 metų, dabar yra pavirsta paveikslų galerija ir koncertų sale; tavo paties tautinė šventovė perdirbta į ateizmo muziejų; visa katalikišką lietuvių tautą kovoja ir kenčia svetimo bedieviško komunizmo prispausta. O šventasis Lietuvos Globėjau, padėk savo tautai atgauti taip trokštamą laisvę — laisvę tikėti Dievą, laisvę praktikuoti ir išpažinti savo tikėjimą, laisvę naudotis pagrindinėm žmogaus teisėm".

Per Mišias giedojo lietuvių choras, užbaigai, visai didžiulei bazilikai klausantis, sugiedojo paskutinę giesmę — "Marija, Marija".

Šventkelionėje dalyvavo ir iš JAV atvykęs buv. konsulas p. Povilas Gaučys.

MŪSŲ ŽINIOS

RIO DE JANEIRO

Iš ten gautomis žiniomis, p. Uršulė Gaulienė rimtai serganti: turi "tumor" storoje žarnoje, gal būt piktybinį. Gydytojai sako, kad reikia operuoti, bet atsisako, ne p. Uršulė gali pasilikti ant operacijos stalo. "Reikia šauktis Dievo pagalbos. Ans gali ją išgelbėti — ji tikrai to verta".

Kita sensacinga žinia: "Kai buvome aplankyti mūsų krikšto dukterį prie Cabo Frio, šuva įkando Celinai į koją. Tuoj pat nemirė, atseit Celina nebuvo jai (?) pavojinga, bet dabar tenka imti vakciną, kas nėra labai malonu". (EP)

ĮSIMYLĖJĘS ŠV. KAZIMIERĄ.

Rio de Janeiro išeina JORNAL DE LETRAS — Mensario de Letras, Artes e Ciências. Birželio mėnesio laidoj, Henrique L. Alves skyriuj "JL em São Paulo", kur duoda apžvalgą įvairių literatūrinių bei kultūrinių įvykių, negali praeiti nepaminėjęs šv. Kazimiero: "Pe. Francisco Gavėnas tem biografia sobre SÃO CASIMIRO, patrono da Lituânia, comemorativa do V. Centenário de sua morte, pela Editora Salesiana Dom Bosco".

BRAZILŲ VYSKUPŲ PRAŠYMAS LIETUVIAMS

Birželio 17 dieną po pamaldų katedroje, kurias laikė generalinis CNBB sekretorius, vysk. Dom Luciano, į zakristiją suėjo lietuvių kolonijos atstovai, su buv. konsulu Povilu Gaučiu ir São Paulo Meno Kritikų Draugijos buv. pirmininku Henrique L. Alves. Vyskupas, pasidžiaugęs gausia lietuvių kolonija ir primindamas Brazilų Tautinę Maldos Dieną už Lietuvą, ne tik siūlė, bet ir prašė: "Išleiskite vieną kartą į metus specialų jūsų laikraščio numerį portugaliskai, nušviesdami visą Lietuvos padėtį. Jis bus įteiktas visiems vyskupams, kurie susirenka į metinę konferenciją gegužės pabaigoj".

Tai būtina paruošti ir išleisti tokį apžvalginį leidinį, kurį būtų galima pasiųsti ne tik vyskupams (350), o ir valdžios asmenims, žurnalistams, radijo stotims, kitų valstybių ambasadoms, įvairioms kitataučių organizacijoms.

Šiam tikslui turime prašyti, tikros, aktualios, žurnalistinės medžiagos iš mūsų kompetentingų organų: ELTA, Religinė Lietuvių Tarnyba, PLB-nė ir pan.

Yra ir kitataučių, kurie nori mums padėti; bet ir mes turime jiems padėti, nors pateikdami tinkamos informacijos apie jiems tolimą ir mažai pažįstamą Lietuvą (o dar mažiau pažįstamą ir dėl jos sunkesnių susižinojimo sąlygų).

AŲA

MŪSŲ MIRUSIEJI

Birželio 21 mirė PETRAS BENDŽIUS, 68 metų. Atvyko Brazilijon būdamas 16 metų berniukas. Gyveno Rua Fidelis Papini. Liko žmona Bronislava, du sūnūs ir dvi dukterys.

Buvo pašarvotas V. Zelinos parapijos koplyčioje.

Vietinės spaudos pranešimu, birželio 22 greittkely, prie Itanhaem, įvyko auto katastrofa, kuri žiauriai palietė ir mūsų tautiečius. Susidūrus jų kombi su sunkvežimiu, ten pat tragiškai žuvo VLADIMIRAS ALEKSANDRAS DULSKIS, 29 metų, ir jo motina ONA DULSKIENĖ, 69 metų. Buvo sunkiai sužeisti ir kiti du pakeleiviai — Abigail Alba ir Grecia Tereza Dulskis — ir dviejų metų Aleksandra Alba Dulskytė, kuri mažiausiai nukentėjo.

7-tos dienos Mišios už a.a. Vladimira Al. Dulskį ir Oną Dulskienę buvo atlaikytos Casa Verdés N. Sra. das Dores bažnyčioje per lietuvių pamaldas.

Taip tragiškai žuvusiems mūsų tautiečiams meldžiame Dievo pasigailėjimo ir amžinos ramybės, o jų giminėms eiškiame gilią užuojautą šv. Kazimiero parapijos bei visų tautiečių vardu.

(Kun. Pr. Gavėnas)

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS — Adesivos
SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

IEŠKOMA ŠOFERIO

Nepilnam darbo laikui ieškomas šoferis - vairuotojas. Pageidaujamas geros valios lietuvis, galimai pensininkas, gyvenantis Mookoje ar atimesnėse apylinkėse. Skambinti 273-03.38.

IEŠKOMA MOTERS

Reikia vienos lietuviškos moters prižiūrėti ligonei lietuvi. Adresas: Rua da Graça 927, 2° andar, apt.3, Bom Retiro.

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIS

SÃO PAULO DANGORAIŽY

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės valdyba, kaip jau buvo skelbiama anksčiau, ruošia APCA (Associação Paulista dos Criticos de Artes) laureato, buv. konsulo POVILO GAUČIO pagerbimui pietus, kartu su Academia Paulista de Letras akademikais, liepos 4 dieną, 12,00 val. Terraço Italia restaurane. Tai São Paulo augščiausias restoranas – ir skirtas tik augštieams asmenims pagerbti. Lietuviai, norintys šio mūsų iškilaus tautiečio pagerbime dalyvauti, galės užsirašyti tose pačiose Terraço Italia patalpose.

Numatyta per pietus akademikams paskaityti-padeklamuoti nors vieną brazilų poetų eilėraštį išverstą lietuviškai, kaip ištrauką iš LIANŲ LIEPSNOS knygos.

(Įdomu, kad restaurano reklamoje skelbiama, kad "O nosso pessoal atende em todas as línguas". Tai ar nevertėtų jus užkalbinti ir lietuviškai – nors išbandymui? Juk čia kaip tik pagerbimas lietuvių, išvertusio brazilų poetus į lietuvių kalbą).

SVEIKINA IŠ KANADOS

Kun. Petras Rukšys jau 15 birželio parašė iš Toronto, Kanados, bet laiškas atėjo tik mėnesio pabaigoj. Matyt, kad ir ten paštas nesiskubina – ir neturim per daug skųstis Brazilijos paštu. Jei viskas gerai eina, geras korespondentas išsiuntė laišką vakar, o šiandien jis jau ant ML redakcijos stalo (ar pakištas po durim).

Taigi kun. Petrukas rašo laimingai pasiekęs Kanadą. "Namie visi sveiki. Sekmadienį bus krikštynos Andriaus (brolio) dukters kūdikio... Ir namiškiai sveikina visus".

Kun. Petruką ir iš tolo norime perspėti: nėra reikalo laukti žiemos Kanadoje – ji jau atėjo ir čia. Ir dar kokia pikta!

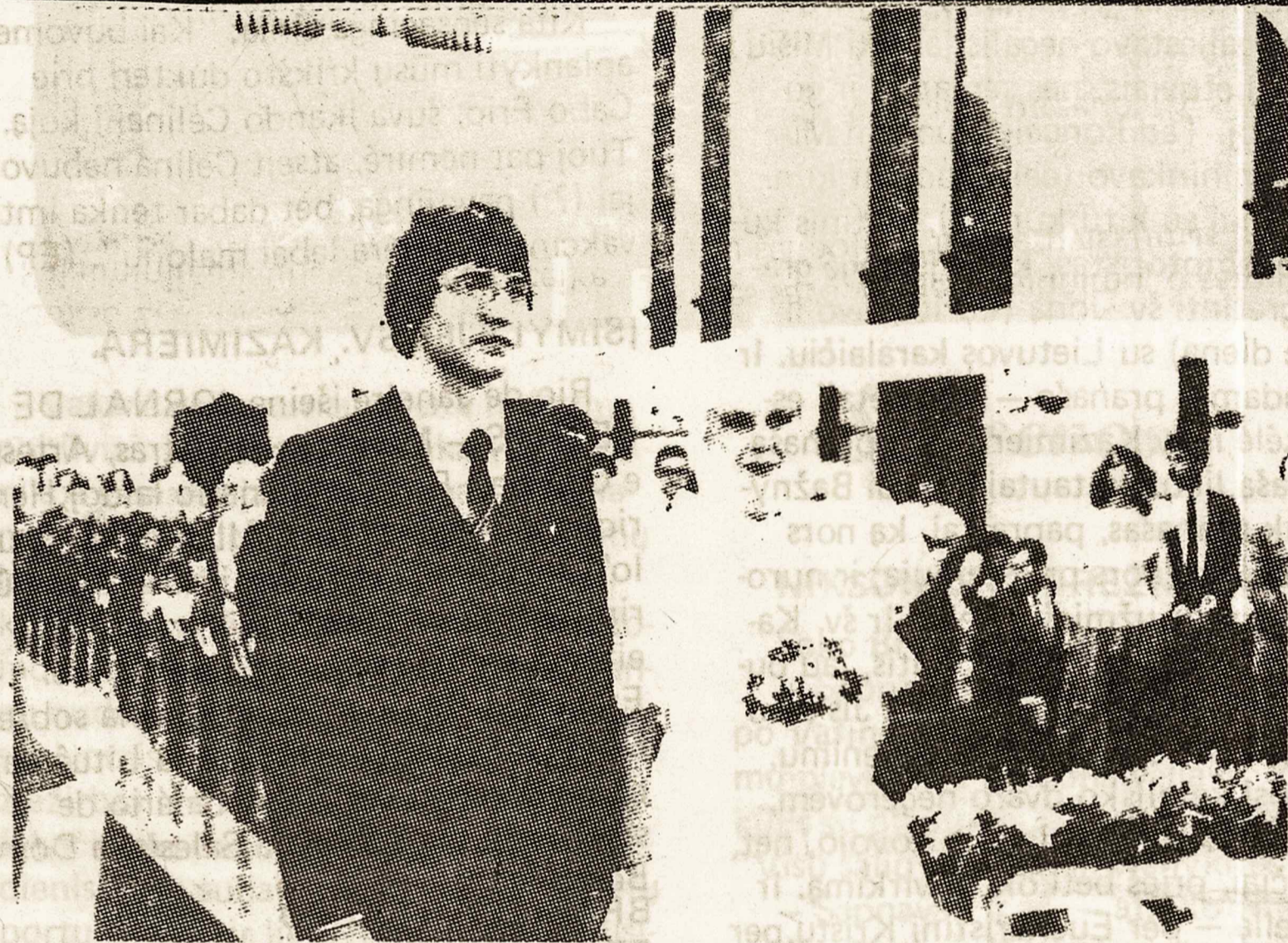
Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

EMILIJA ir LIUDAS BENDORAIČIAI bei
ONA PUODŽIŪNAITĖ ir ANISIM POPIC

savo vaikų MAURICIO ir IVANI sutuoktvių (1984.VI.20) proga.

Sveikatos, laimės ir gausios Aukščiausiojo palimos jaunavedžiams bei jų tėveliams su padėka nuoširdžiai linki

Redakcija ir Administracija

ŠAUNIOS LIETUVIŠKOS VESTUVĖS

Birželio 20-tos vakarą V. Zelinos šv. Juozapo parapijos bažnyčioje – kas ten buvo, matė ir jautė, kad – buvo stebėtinai šaunios vestuvės.

Emilijos ir Liudo Bendoraičių bei Onos ir Anisim Popic'ų Mauricijus su Ivani, abu žymūs tautinių šokių "Nemunas" ansamblio nariai ir vadovai, sumainė aukso žiedus.

Palaiminimą jaunavedžiams suteikė prel. Pijus Ragažinskas.

Bendra iškilmių eiga rūpinosi Jonas Lukoševičius ir Nemuniečiai, kurie pasirodė tautiniais rūbais, eidami garbės sargybą.

Prie altoriaus, iš šonų, stovėjo abiejų šeimų atstovai – tėvai, artimesnieji giminės, liudininkai.

Jaunatviška kapela, su vargonais, trimitais ir kitais muzikos instrumentais taip pat daug prisidėjo prie išorinės iškilmės ir dvasios pakėlimo. O lauke aidėjo ptardų šūkliai.

Bažnyčia buvo pilnutėlė; bet gal dar daugiau svečių matėsi Dr. Vinco Kudirkos Mokyklos rūmuose, Rua Lituania 67. Nuotaika buvo pakili.

Linkėtina, kad Ivani ir Mauricijus tęs savo veiklą su jaunimu, o taip pat jų šeimoj vyraus lietuviškumas ir religinė praktika.

Kiek anksčiau, birželio 15, susitokė ir Claudio Dylis su Mariza Parreira. Ir šiam naujam židiniui geriausi linkėjimai.

IŠVYKA Į LITUANIKĄ

1984 m. LIEPOS 15 d.

DARIAUS IR GIRĖNO MINĖJIMAS

IMIGRANTŲ OLIMPIADOS SPORTININKŲ PAGERBIMAS

Churrasco – Pasilinksminimai – Žaidimai

Autobusai: Tel. 216-7880 – Antanas Rudys

Pakvietimai: Tel. 63-7344 – Jonas Tatarūnas

PROGRAMA